

Sygn. akt VI GC 268/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia del. Grzegorz Barnak

Protokolant: stażysta Anna Walichowska

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2019 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa głównego: (...) Spółka z o.o. z siedzibą we W.

przeciwko: (...) Spółka z o.o. z siedzibą w J.

o zapłatę

oraz z powództwa wzajemnego: (...) Spółka z o.o. z siedzibą w J.

przeciwko: (...) Spółka z o.o. z siedzibą we W.

o zapłatę

I. z powództwa głównego:

1. oddała powództwo,

II. z powództwa wzajemnego:

1. oddała powództwo,

III. koszty procesu znosi wzajemnie,

IV. nakazuje zwrócić powodowi (...) Spółka z o.o. z siedzibą we W. kwotę 2.476,68 zł (dwa tysiące czterysta siedemdziesiąt sześć złotych 68/100) oraz pozwanemu (...) Spółka z o.o. z siedzibą w J. kwotę 500 zł (pięćset złotych) tytułem zwrotu zaliczek.

Sygn. akt GC 268/17

UZASADNIENIE

wyroku z 4 grudnia 2019r w zakresie pkt II i IV.

Powód wzajemny (...) sp. z o.o. z siedzibą w J. w pozwie wzajemnym przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie kwoty 146.370 zł tytułem reszty wynagrodzenia za wykonanie dzieła oraz o zasądzenie kosztów procesu.

Pozwany wzajemny wniósł o oddalenie powództwa wzajemnego i zasądzenie kosztów procesu.

1. Okoliczności faktyczne

Powód wzajemny ukończył dzieło w postaci formy wtryskowej i wystawił fakturę końcową nr (...) z dnia 30 stycznia 2015 roku na kwotę 146.370 zł z terminem płatności 01.03.2015 r. Pozwany wzajemny nie zapłacił kwoty określonej w fakturze. Powód wzajemny pismem z 12 maja 2016 r. wezwał pozwanego wzajemnego do zapłaty kwoty 146.370 zł. W odpowiedzi pozwany wzajemny pismem z 31 maja 2016 r. wskazał, że faktura Vat (...) z 30.01.2015 roku została wystawiona przedwcześnie w związku z czym nie została zaksięgowana i zapłacona. W piśmie wskazano też, że (...) Sp. z o.o. nie wykonała ostatecznie formy zgodnie z umową a (...) Sp. z o.o. po bezskutecznym upływie terminu na wykonanie formy odstąpiła od umowy.

Wiosną 2017 roku powód wzajemny złożył wniosek o zawezwanie do próby ugodowej do Sądu Rejonowego dla W.. W dniu 08.05.2017 r. odbyło się posiedzenie w przedmiocie zawezwania do próby ugodowej przed Sądem Rejonowym dla W. w sprawie IV GCo 48/17 w trakcie posiedzenia pełnomocnik pozwanego wzajemnego oświadczyła, że nie ma woli zawarcia ugody oraz, że toczy się postępowanie z powództwa (...) Sp. z o.o. w przedmiocie zwrotu zaliczki wpłaconej przez (...) Sp. z o.o. na poczet wynagrodzenia wynikającego z umowy. (...) Sp. z o.o. wskazała również, że wniosek (...) Sp. z o.o. ma na celu wyłącznie przerwanie biegu przedawnienia a nie zawarcie ugody.

Powód wzajemny złożył pozew wzajemny na rozprawie w dniu 05.09.2017 r.

Dowód: faktura k. 383, wezwanie k. 389, odpowiedź na wezwanie k. 390, protokół z posiedzenia z 08.05.2017 r. w sprawie IV GCo 48/17 k. 391, protokół rozprawy k. 408.

2. Ocena dowodów

Stan faktyczny został ustalony na podstawie wskazanych powyżej dowodów, co do których nie było wątpliwości co do ich wiarygodności.

3. Ocena prawna

Strony łączyła umowa o dzieło z dnia 28 listopada 2014r, przedmiotem umowy było wykonanie przez pozwanego dla powoda formy wtryskowej określonej dokładnie w warunkach technicznych – specyfikacji. Powód (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. na poczet wynagrodzenia za wykonanie dzieła wpłacił pozwanemu (...) sp. z o.o. z siedzibą w J. zaliczkę w kwocie 62.730 zł brutto. Powód wzajemny (...) sp. z o.o. z siedzibą w J. w pozwie wzajemnym przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. wnosił o zasądzenie kwoty 146.370 zł tytułem reszty wynagrodzenia za wykonanie dzieła.

Żądanie powoda wzajemnego było niezasadne.

Wprawdzie powód wzajemny wykonał dzieło w sposób prawidłowy i zgodny z umową. Jak ustalono bowiem w toku postępowania forma wykonana przez pozwanego została wykonana prawidłowo przy uwzględnieniu przyjętych rozwiązań konstrukcyjnych, zastosowanych materiałów oraz podzespołów handlowych oraz z uwzględnieniem kinematyki formy. Jednak pozwany wzajemny (...) Sp. z o.o. skutecznie zgłosił zarzut przedawnienia co skutkowało oddaleniem powództwa wzajemnego.

Zgodnie z art. 646 k.c. roszczenia wynikające z umowy o dzieło przedawniają się z upływem 2 lat od dnia oddania dzieła.

Powód wzajemny wystawił fakturę końcową określając termin płatności na 01.03.2015 r. tym samym uznawał on, że wykonał dzieło i je oddał. Powództwo wzajemne zostało złożone 05.09.2017 r. w trakcie rozprawy (k. 408, 370-376), a więc po upływie 2 lat od oddania dzieła. Wprawdzie przed upływem terminu przedawnienia powód wzajemny złożył wniosek o zawezwanie do próby ugodowej ale, uwzględniając okoliczności sprawy, czynność ta nie zmierzała bezpośrednio w celu dochodzenia roszczenia, a jej rzeczywistym celem było tylko uzyskanie skutku w postaci przerwania biegu przedawnienia. W czasie kiedy był złożony wniosek o zawezwanie do próby ugodowej było oczywiste, że nie ma żadnych szans aby do takiej ugody doszło, o czym powód wzajemny musiał zdawać sobie sprawę. Powód

wzajemny pismem z 12 maja 2016 r. wezwał pozwanego wzajemnego do zapłaty kwoty 146.370 zł. W odpowiedzi pozwany wzajemny pismem z 31 maja 2016 r. wskazał, że faktura Vat (...) z 30.01.2015 roku została wystawiona przedwcześnie w związku z czym nie została zaksięgowana i zapłacona. W piśmie wskazano też, że (...) Sp. z o.o. nie wykonała ostatecznie formy zgodnie z umową a (...) Sp. z o.o. po bezskutecznym upływie terminu na wykonanie formy odstąpiła od umowy. Ponadto w sprzeciwie od nakazy zapłaty z 29.07.2016 r. powód wzajemny wskazywał, że zastrzega sobie możliwość złożenia powództwa wzajemnego do dnia rozpoczęcia pierwszej rozprawy a zastrzeżenie to wynika z faktu, że (...) Sp. z o.o. nie uregulowała części wynagrodzenia za wykonanie dzieła (k. 49). W trakcie posiedzenia w dniu 08.05.2017 r. pełnomocnik pozwanego wzajemnego wskazywał (podniósł zarzut), iż celem wniosku o zawezwanie do próby ugodowej było wyłącznie przerwanie biegu przedawnienia. W trakcie trwania procesu powód wzajemny nie przedstawił żadnych twierdzeń i dowodów w zakresie zgłoszonego zarzutu przedawnienia.

W tej sytuacji złożenie wniosku o próbę ugodową nie było czynnością zmierzającą bezpośrednio w celu dochodzenia roszczenia przewidzianą w art. 123§ 1 pkt 1 kc, co skutkowałoby przerwaniem biegu przedawnienia. Czynność powoda zmierzała jedynie do przerywania biegu przedawnienia. Jak zasadnie przyjmuje się w orzecznictwie sąd jest zobowiązany do badania czy zachodzą przesłanki określone w art. 123 § 1 pkt 1 k.c., a więc również badania czy jest to czynność, która potencjalnie może doprowadzić do realizacji roszczenia oraz badania jaki jest jej rzeczywisty cel (wyrok Sądu Najwyższego z 10 stycznia 2017r, V CSK 204/16, również wyrok Sądu Najwyższego z 28 stycznia 2016r. III CSK 50/15).

Z tych względów powództwo wzajemne podlegało oddaleniu.

4. Koszty

O zwrocie wydatków Sąd orzekł na podstawie art. 84 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Z wpłaconych przez powoda zaliczek : 500 zł (k. 330), 1.000 zł (zaliczka na koszty dojazdu świadków k.511), 3.500 zł (k.617) i 4.000 zł (k.829) nie została wykorzystana kwota 2 476,68 zł. Pozwany (powód wzajemny) wpłacił zaliczki 500 zł (k. 329) i 3.500 zł (k.614), z których kwota 500 zł. nie została wykorzystana.